

Sygn. akt V KZ 27/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 224 § 2 k.k., art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 lipca 2020 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 10 czerwca 2020 r., sygn. akt V Ko (...)

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 27 marca 2020 r. i 9 kwietnia 2020 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynęły pisma skazanego A. S. będące jego osobistymi kasacjami wniesionymi od prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 28 maja 2019 r.

Postanowieniem z dnia 14 maja 2020 r. Sąd Rejonowy w K. uznał się niewłaściwym i przekazał kasacje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..

Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2020 r., Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k., art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 78 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia

kasacji jako niedopuszczalnej z mocy ustawy oraz odmówił wyznaczenia skazanemu obrońcy w celu sporządzenia i wniesienia kasacji.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany, podnosząc w uzasadnieniu argumenty dotyczące jego stanu zdrowia, stanu majątkowego, stanu sprawy oraz nieumiejętności „poradzenia sobie z zawiłościami prawnymi wymiaru sprawiedliwości oraz sfinansowania obrońcy”.

W konkluzji wniósł o „umorzenie kosztów postępowania w sprawie zażalenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 519 k.p.k. przedmiotem kasacji wnoszonej przez stronę może być jedynie prawomocny i kończący postępowanie wyrok sądu odwoławczego oraz prawomocne postanowienie sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k.

W niniejszej sprawie kasacja została wniesiona od prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji, tj. wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 maja 2019 r. Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony postępowania, a tym samym nie został poddany kontroli odwoławczej, a więc jak trafnie wskazuje się w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, w sprawie nie istnieje orzeczenie, od którego można by wnieść kasację.

Tym samym, w świetle art. 519 k.p.k., wniesiona kasacja nie mogła zostać przyjęta, gdyż była ona niedopuszczalna z mocy ustawy.

Słusznie zatem zaskarżonym zarządzeniem odmówiono jej przyjęcia.

Argumentacja zaprezentowana w zażaleniu wskazuje natomiast, że jego autor w dalszym ciągu nie rozumie powyższych uwarunkowań, które jasno zostały wyjaśnione w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia. Nie chce też przyjąć do wiadomości argumentacji odnoszącej się do kwestii wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia kasacji. Wypada więc jedynie przypomnieć, że zgodnie z art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k., powołanym w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia, na odmowę wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji środek odwoławczy nie przysługuje, co czyni argumentację skazanego bezprzedmiotową.

W związku z powyższym, orzeczono jak na wstępie.